

“La pobresa té massa rostres, no són només xifres i estadístiques”

En el context de l'Advent del 2012 i de la forta crisi que ens colpeja, les **Entitats Socials d'Església** de Catalunya sotasignats, volem fer aquesta modesta i esperançadora declaració, des de la consciència que avui la pobresa té massa rostres i que és responsabilitat de tota la societat actuar perquè aquesta situació canviï: les persones més vulnerables haurien de ser l'objectiu prioritari de les polítiques públiques.

1. **Posem rostres a la pobresa.** Volem mirar més enllà dels números, més enllà de les xifres, més enllà de les estadístiques... perquè darrera de tot això hi ha rostres, hi ha persones que pateixen. Aquesta vol ser una **mirada implicada**, un **parlar** que neix de **compartir les ferides humanes** concretes. Aquesta mirada i aquest parlar ens mouen a:

- **Seguir al costat de les persones més febles denunciant les injustícies.** Un compromís ferm per seguir ajudant, però també per **denunciar aquelles estructures que generen patiment.** Un compromís de suport integral a les persones, ja que, sigui quina sigui la nostra acció, tenim fe en la dignitat de tota persona humana i en la seva capacitat de ser protagonistes de la seva pròpia vida
- **Ser conscients que tots i totes podem actuar, perquè tenim molt a dir,** perquè podem contribuir a canviar les coses, perquè no podem seguir vivint de la mateixa manera en uns moments en què la crisi afecta tanta gent i tan profundament. En el marc social actual, no solament necessitem una “ètica de comportament” sinó també una “espiritualitat”, un fer que ens surti del més pregon de les entranyes, on ens descobrim estimats.
- **Ser per davant de tenir.** Avui, més que mai, estem convençuts que hem de prioritzar el “**ser**” per davant del “**tenir**”, el “**compartir**” per davant del “posseir” i l'austeritat de vida -personal i col·lectiva- al malbaratament.
- **Donar veu als qui no en tenen.** Tenim l'humil desig d'esdevenir veu dels qui no en tenen, dels qui ningú escolta. Una veu crítica envers el consumisme banal, la trivialitat del frau i la corrupció. La nostra paraula no vol ser dogmàtica, sinó fruit del que vivim i del que copsem.
- **Treballar per i amb les persones.** No només volem treballar “per” les persones marginades, sinó també “amb” elles.

2. **La realitat de pobresa que ha generat la crisi actual no pot restar en segon terme.** La importància del debat identitari que està vivint la societat catalana no ens pot fer perdre de vista allò que encara és més important: un

debat social per tal que les persones més febles no es vegin abocades a un viure indigne.

3. Treballem en xarxa i a peu de carrer. Les nostres entitats d'església volen parlar i viure "a peu de carrer", freqüent a freqüent amb les necessitats i mancances quotidianes de les persones. I volen treballar en col·laboració amb altres entitats també implicades en la mateixa tasca d'ajudar a dignificar la vida humana. Cercar més el que ens uneix que el que ens separa és fonamental.

4. Creiem en el que fem. Vivim aquesta tasca amb esperança i creiem que és esperançadora. No és tracta d'una esperança ingènua, sinó, més aviat, de l'esperança pròpia del qui és un "realista il·lusionat", del qui conserva la paciència perquè sap que els ritmes del Regne de Déu són lents, i les realitzacions humanes ambigües; del qui sap que és millor fer "**poc i ben fet**" que "molt i de qualsevol manera". L'esperança del qui sap percebre els petits però significatius gestos de solidaritat que ja es donen entre nosaltres.

5. Predicar amb l'exemple, radicalitat evangèlica. Aquesta tasca també ens mena a desitjar una presència social de l'Església més austera i pobre, en la qual les persones en situació de pobresa s'hi pugin trobar bé en les seves entitats, en les seves institucions, en les seves comunitats, etc.

6. Fem una crítica constructiva als nostres polítics. De cap manera voldríem desprestigiar als polítics però sí esperonar-los. Amb realisme però sense consentir més retallades en qüestions bàsiques.

Barcelona, 29 de Novembre del 2012

Fundació Pere Tarrés; Fundació Escó, Salesians de Catalunya, Fundació La Vinya, Fundació Comtal, Fundació Benallar, Fundació Verdallar, Ordre hospitalari de Sant Joan de Déu, Fundació MigraStudium, Delegació de Pastoral Social de l'Arquebisbat de Barcelona, Unió de Religiosos de Catalunya, Maristes de Catalunya, Fundació Salesiana Maria Auxiliadora, Llar Santa Isabel (Serventes de la Passió), Caritas de Catalunya, Fundació Ared, Centre de Promoció Social "Francesc Palau" (Carmelites Missioneres) i "Lloc de la dona" (Germanes Oblates)